

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I KŽ-258/2021-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Marije Balenović i mr.sc. Marijana Bitange, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bilušić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optužene G. Č., zbog kaznenog djela iz članka 222. stavak 2. u vezi s člankom 215. stavak 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19. - dalje u tekstu KZ/11.) odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optužene G. Č., podnesenim protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj K-34/2020. od 28. lipnja 2021., u sjednici održanoj 3. svibnja 2022. u prisutnosti u javnom dijelu sjednice branitelja optužene, odvjetnika I. C.,

p r e s u d i o j e

Odbijaju se kao neosnovane žalbe državnog odvjetnika i optužene G. Č. i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Županijskog suda u Zagrebu od 28. lipnja 2021. broj K-34/2020. optužena G. Č. proglašena je krivom za kazneno djelo protiv opće sigurnosti, teško djelo protiv opće sigurnosti iz članka 222. stavak 2. u vezi s člankom 215. stavak 2. KZ/11., činjenično i pravno opisanog u izreci te presude te je na temelju članka 222. stavka 2. KZ/11. osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci.

1.1. Na temelju članka 54. KZ/11. u izrečenu kaznu zatvora optuženoj G. Č. uračunato je vrijeme provedeno u uhićenju i istražnom zatvoru od 4. veljače 2020. do 25. veljače 2020.

1.2. Na temelju članka 158. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i

126/19.; dalje: ZKP/08.) oštećena L. Š. zastupana po opunomoćenici B. M. sa iznosom za naknadu neimovinske štete za smrt roditelja u iznosu od 225.000,00 kuna zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 11. siječnja 2020., oštećeni M. L. zastupan po opunomoćeniku D. D. sa imovinskopravnim zahtjevom za naknadu nematerijalne štete za duševne bolove zbog smrti bliske osobe – majke, sa imovinskopravnim zahtjevom u iznosu od 330.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema članku 29. stavak 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, te oštećena V. M. zastupana po opunomoćenici D. K. sa iznosom za naknadu neimovinske štete zbog smrti roditelja, majke D. B., u iznosu od 225.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. siječnja 2020. sa imovinskopravnim zahtjevima upućeni su parnicu.

1.3. Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP/08. u vezi s člankom 145. stavak 1. i 2. ZKP/08. optuženoj G. Č. naloženo je da podmiri troškove kaznenog postupka i to: trošak usluge prijevoza smrtno stradalih osoba od mjesta događaja do Zavoda ... u iznosu od 15.292,45 kuna, trošak kombiniranog kemijsko-fizikalno-tehničkog vještačenja u iznosu od 4.688,00 kuna, trošak obdukcije Zavod... u iznosu od 20.250,00 kuna, trošak biološkog vještačenja – analize uzoraka posmrtnih ostataka osoba, analiza uzoraka krvne mrlje i biostatičke analize provedenih radi utvrđivanja identiteta šest osoba smrtno stradalih Zavod... u iznosu od 53.975,00 kuna, trošak pristupa svjedoka L. P. na ispitivanje kod ŽDO u Zagrebu u iznosu od 80,20 kuna, trošak pristupa svjedoka A. G. na ispitivanje kod ŽDO-a u Zagrebu u iznosu su od 67,20 kuna, trošak pristupa svjedoka M. H. ispitivanju kod ŽDO u Zagrebu u iznosu od 59,60 kuna, trošak pristupa svjedoka M. P. na ispitivanje kod ŽDO u Zagrebu u iznosu od 75,00 kuna, trošak pristupa svjedoka na raspravu i to Z. P. u iznosu od 80,00 kuna, M. L. u iznosu od 80,00 kuna, M. K. u iznosu od 78,00 kuna, M. V. u iznosu od 69,00 kuna, I. K. u iznosu od 72,00 kune, L. P. u iznosu od 78,00 kuna, te trošak pristupa na raspravu 16. travnja 2021. i davanja vještačkog nalaza i mišljenja vještacima F. B. u iznosu od 1.120,00 kuna, N. P. u iznosu od 1.120,00 kuna, te M. R. u iznosu od 1.120,00, paušalnu svotu u iznosu od 3.000,00 kuna, te nužne izdatke oštećenika i njihovih zakonskih zastupnika te nagradu i nužne izdatke njihovih opunomoćenika, o čemu će sud donijeti posebno rješenje.

2. Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik, zbog odluke o kazni s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske pobijanu presudu preinači i optuženici izrekne kaznu zatvora u duljem trajanju.

2.1. Žalbu je podnijela i optužena G. Č. po branitelju, odvjetniku I. C., zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog odluke o kazni i troškovima postupka s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, odnosno podredno da pobijanu presudu preinači na način da joj izrekne blažu kaznu zatvora i oslobodi ju plaćanja troškova postupka.

3. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

4. Spis je u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. ZKP/08. bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Postupajući prema zahtjevu branitelja optužene u žalbi, u smislu članka 475. stavka 2. ZKP/08., o sjednici vijeća izvješteni su optuženica i njezin branitelj, kao i državni odvjetnik. Sjednici je neposredno bio nazočan branitelj optužene, odvjetnik I. C., dok na istu nisu pristupili zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i optužena, iako su, prema potvrdi o izvršenoj dostavi, o sjednici uredno obaviješteni, pa je u skladu s odredbom članka 475. stavka 4. ZKP/08. sjednica održana u njihovoj odsutnosti.

6. Žalbe državnog odvjetnika i optužene nisu osnovane.

7. Pobjijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, optužena G. Č. ustraje na navodima svoje obrane u kojoj je porekla da bi počinila kazneno djelo zbog kojeg je proglašena krivom, osporavajući pri tom prvenstveno da djelo nije počinila s neizravnom namjerom, te da ukoliko uopće postoji njena odgovornost da je to djelo mogla počiniti samo iz nehaja, budući da je uzrok požara u kojem je stradalo šest korisnika u Obiteljskom domu za starije i nemoćne osobe ... kvar i zapaljenje električnog kalorifera koji je kupila 1. prosinca 2019., a požar se dogodio 11. siječnja 2020., što znači da je kalorifer bio pod garancijom i da je sud trebao utvrditi odgovornost prodavatelja neispravnog kalorifera, zbog čega je bilo neophodno ispitati predstavnika KTC d.d., a to je po mišljenju žaliteljice odlučna činjenica, ali da je sud neopravdano odbio taj dokazni prijedlog obrane, zbog čega je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Nadalje ističe kako je ostalo nerazjašnjeno vrijeme nastanka požara, budući da sud nalazi da je isti nastao u noći između 04,10 i 04,55h, dok iz iskaza svjedokinje Z. P. proizlazi da je njegu korisnika u pomoćnom objektu radila u vremenu od 04,10 do 04,40 h, pa je na taj način činjenično stanje i pogrešno utvrđeno.

8. Međutim, protivno ovakvim navodima optužene prvostupanjski sud je u odnosu na radnje opisane u izreci pobijane presude na temelju pravilne ocjene iskaza same optužene, materijalnih dokaza u spisu predmeta, iskaza svjedokinje Z. P., M. L., M. K. i M. P. te nalaza i mišljenja vještaka F. B., N. P. i M. R., a koje dokaze je savjesno i kritički ocijenio, kako svakog za sebe, tako i u njihovom međusobnom odnosu, pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, davši za takva svoja utvrđenja dostatne, jasne, logične i uvjerljive razloge koje u potpunosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

8.1. U tom pogledu prije svega treba navesti da i sama optužena u svome iskazu navodi da je krajem 2019. podnijela zahtjev za ishođenje dozvole za prenamjenu poljoprivrednog u građevinsko zemljište na adresi .... u A., gdje je namjeravala izgraditi objekt kako bi štíćenici bili na okupu, ali i potvrđuje da je, ipak, bez dozvole proširila kapacitete smještaja. Optužena je imala odobrenje za smještaj korisnika usluga skrbi i stalnog smještaja starijih i nemoćnih osoba u Obiteljskom domu ... na adresi ....., A., za 13 korisnika, od toga 8 pokretnih i 5 nepokretnih, dok je kapacitet proširila i u ilegalne objekte, udaljene od obiteljskog doma za kojeg je imala odobrenje oko 700 m, te je tamo smjestila 19 osoba u glavnom stambenom objektu i 6 nepokretnih osoba u pomoćnom objektu, koji je prije predstavljao gospodarski objekt, spremište, preuređeno za boravak osoba, a u koji su bili smješteni upravo

nepokretni korisnici doma. Optužena nije pribavila odobrenje i suglasnost nadležnog tijela, što u suštini niti sama ne osporava, pa je pravilan zaključak prvostupanjskog suda, da u konkretnoj situaciji, isto postupanje ukazuje na svijest o protupravnosti poslovanja optužene, u objektima na adresi A., ..., gdje su bili stambeni objekt i gospodarski objekt, preuređeni za boravak pokretnih i nepokretni korisnika.

8.2. Nadalje, pravilno je prvostupanjski sud povezoao sve prethodno sa Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga ("Narodne novine" broj 40/14. i 66/15.) i to sa člankom 16. stavak 1. koji propisuje da se usluge smještaja u obiteljskom domu mogu pružati u kući u kojoj živi predstavnik obitelji i članovi njegove obitelji, iznimno u drugoj kući uz uvjet da se ta druga kuća nalazi u istom dvorištu, te da udaljenost između zgrada nije veća od 50 metara i da je predstavnik obiteljskog doma osigurao skrb o korisnicima u svakoj zgradi, u sve dane u godini, 24 sata dnevno.

8.3. No, suprotno propisanom, korisnici usluga skrbi u okviru stalnog smještaja u pomoćnom objektu obiteljskog doma ... u .... nisu imali osiguranu skrb 24 sata dnevno uz prisutnost njegovatelja, što je potvrđeno iskazima svjedoka, zaposlenica doma kao njegovateljica, kuharica i spremačica, Z. P., kako je u noćnoj smjeni bila sama, te na temelju iskaza M. L., M. K. i M. P. koje su suglasno iskazivale, da je u razdoblju od 19,00 sati do 07,00 drugog dana, tijekom noćne smjene radila samo jedna njegovateljica, koja se brinula o svih 25 korisnika, te o korisnicima na obje lokacije, te da su se prostori pomoćnog objekta zagrijavali uz pomoć kalorifera i grijalice sa tri spirale od kojih su dvije bile ispravne, a treća nije radila, dok se kalorifer uključivao povremeno, kada je bilo jako hladno, a premještao se i za zagrijavanje kupaonice prije kupanja korisnika.

8.4. Dakle, iz iskaza ispitanih svjedokinja, te samog iskaza optužene, da je i sama sudjelovala u radu doma i svako jutro obilazila korisnike i u prvom i u drugom objektu, nedvojbeno proizlazi kako je ona bila vrlo dobro upoznata sa svim problemima koji se tiču organizacije posla i uvjeta smještaja, no unatoč tome nepokretne korisnike je smjestila u preuređeni pomoćni objekt, znajući da nema niti dovoljno osoblja, niti valjano odobrenje za proširenje kapaciteta, niti se radi o objektu sa svim sigurnosnim uvjetima i sigurnim grijanjem.

8.5. Isto tako, zaključci prvostupanjskog suda o odlučnim činjenicama, a koji nisu dovedeni u pitanje žalbenim navodima optužene, isključuju u cijelosti tvrdnje optužene, kako postoji samo odgovornost prodavatelja za neispravne kalorifere, koji su po njenom mišljenju isključivo u uzročnoj vezi s nastankom štetnog događaja te da se zbog toga požar, koji je nastao u pomoćnom objektu, gdje su bili smješteni nepokretni korisnici, ne može uračunati njoj, kao optuženoj, kao posljedica koja je nastupila zbog njezinih propusta.

8.6. Naime, a suprotno stajalištu optužene, iz provedenog vještačenja proizlazi da je centar požara bio u drvenom pomoćnom objektu na poziciji gdje se nalazio električni kalorifer, a što je utvrđeno na temelju provedenog očevida, te vještačenja vještaka Centra ... koji su proveli kombinirano kemijsko–fizičko–tehničko vještačenje, radi utvrđivanja uzroka požara, te koji su naveli da je lokacija centra požara bilo mjesto gdje se nalazio električni kalorifer jer je tu potpuno izgorjela drvna i podna konstrukcija te laminat, potpuno su izgorjela dva okomita drvena stupa iza kalorifera,

te da su na širenje požara iz drvenog djela objekta u zidani dio objekta direktno utjecali otvor za vrata, ili vrata, a zbog velike količine drvne mase, u relativno kratkom vremenu požar se proširio i na zidani dio objekta, te su u roku od oko sat vremena izgorjela oba dijela objekta. Po mišljenju vještaka širenje požara moglo se spriječiti da je požar uočen na vrijeme, u početnoj fazi kada je došlo do zapaljenja kalorifera.

8.7. Isto tako, iz nalaza vještaka N. P. proizlazi da se zbog velikog termičkog oštećenja nije moglo utvrditi da li je kvar bio na grijalici ili priključnom kabelu, te se nije moglo utvrditi, zbog velikog tehničkog oštećenja, koji se kvar dogodio na kaloriferu. Nadalje, iz nalaza vještaka M. R. proizlazi, da ukoliko je svjedokinja Z. P., prema njenoj izjavi, kalorifer uključila u pola 3 u jutro, ova okolnost ukazuje da je početna faza požara duže trajala te da požar ne mora nastati onog trenutka kada je kalorifer uključen u utičnicu, a u početnoj fazi požar može trajati nekoliko minuta, ali i nekoliko sati, što ovisi o količini i vrsti gorivog materijala, pa je dopustio mogućnost da je vatre već bilo u trenutku kada Z. P. otvara vrata, te da se u ovom slučaju najvjerojatnije radilo o brzom širenju požara induciranog naglim dotokom zraka tj. "back draftu", zbog čega nisu prihvaćeni žalbeni navodi kako je pogrešno utvrđeno vrijeme izbijanja požara.

9. Dakle, sam uzrok požara koji se nalazi u kvaru na kaloriferu (ili kabelu), i po ocjeni suda drugog stupnja, ne može se u konkretnom slučaju promatrati zasebno i izolirano od drugih utvrđenih propusta optužene, a koji se odnose na neadekvatnost objekta za pružanje ovakve vrste usluga, da nije imala valjanih odobrenja za proširenje kapaciteta, da je smještaj nepokretnih korisnika u pomoćnom objektu bio protivno Pravilniku o skrbi nepokretnih korisnika kojima je potreban njega i skrb tijekom 24 h, a što nije osigurano zbog nedovoljnog broja njegovateljica a koji propusti su, kako to pravilno zaključuje i prvostupanjski sud, u svojoj ukupnosti i međusobnom kumulativnom djelovanju doveli do nastupanja štetnog događaja i u uzročnoj su vezi s posljedicama koje su nastale uslijed izbijanja požara na objektu, koji zaključci suda prvog stupnja, žalbom optužene, nisu dovedeni u pitanje, niti je optužena G. Č. ovakva utvrđenja prvostupanjskog suda, u odnosu na odlučne činjenice, s uspjehom uspjela osporiti.

10. Optužena nije u pravu niti kada tvrdi da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, jer da, ukoliko uopće postoji njena odgovornost, da je djelo mogla počinuti samo s nehaljnim oblikom krivnje, budući da se, po njenom mišljenju, radilo o situaciji koju ona nije mogla ni na koji način predvidjeti, jer je kalorifere kupila samo mjesec dana prije i smatrala je da su u potpunosti ispravni.

10.1. Razlozima kojima argumentira ovu žalbenu osnovu optužena ustvari osporava, pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, ali i pravilnu primjenu kaznenog zakona u odnosu na subjektivna obilježja kaznenog djela.

10.2. Međutim, suprotno ovakvim žalbenim navodima optužene, činjenično stanje nije pogrešno utvrđeno niti u odnosu na subjektivna obilježja kaznenog djela, pa je prvostupanjski sud, analizirajući njen iskaz, te ga potom dovodeći u vezu s drugim provedenim dokazima i tako utvrđenim činjenicama, pravilno zaključio da je ista terećeno kazneno djelo počinila s neizravnom namjerom pa neosnovano optuženica žalbom upire da je u pogledu temeljne posljedice dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom postupala s nehajem.

10.3. Naime, nesporno je da su propusti koje je optužena počinila i kojih je bila svjesna, a koje u svome iskazu niti sama ne osporava, bili rizični i da sa svoje strane nije poduzela niti jednu radnju da takve rizične okolnosti izmijeni, već je pristala na takav način rada. Stoga je i po ocjeni ovog suda drugog stupnja, rizičnost u postupanju optužene i nepoduzimanje odgovarajućih radnji da se ta rizična situacija otkloni, jer je zbog dotadašnjeg iskustva u radu s ovakvom kategorijom korisnika, svojih osobnih svojstava i prema svim joj poznatim okolnostima, bila svjesna opasnosti koja za iste može nastati, upravo iz razloga što navedeni objekt nije bio adekvatan za nepokretne bolesnike, jer nije osigurala, niti sigurno grijanje, niti dovoljan broj djelatnika za skrb nepokretnih bolesnika, kojima je bila potrebna njega i skrb kroz 24 h, a niti je postupila po propisima o zaštitnim mjerama, a čime je dovela u opasnost živote ljudi.

10.4. Stoga, prije svega valja istaći, da počinitelj teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti, na subjektivnoj strani, postupava s namjerom ili iz nehaja u pogledu temeljne posljedice dovođenja u opasnost života ili imovine, a u pogledu teže posljedice, koja proizađe, uvijek postupava iz nehaja, pa kod takvog stanja stvari, a uslijed učinjenih propusta, očituje se svijest optužene o svim stvarnim obilježjima kaznenog djela, protupravnog ponašanja kojim je izazvala opasnost za živote korisnika i to oblikom krivnje koji se u pravu naziva neizravna namjera (u odnosu na osnovno djelo, pristajanjem na nastupanje posljedice, koju izravno ne želi), dok je smrt 6 korisnika obuhvaćena nehajem.

10.5. Dakle, neovisno o tome što je kupila nove kalorifere, ta činjenica nije, protivno njenom mišljenju, ona odlučna činjenica koja bi ju trebala i mogla eskulpirati, budući da i iz vještačenja proizlazi, kako upravo duži rad takvih grijalica može dovesti do požara, a ne samo kvar na grijalici, pogotovo ako su kabeli ili instalacije neadekvatni, a iz iskaza djelatnica se potvrđuje, da se prostor zagrijavao isključivo takvim grijanjem, na način da su spiralne grijalice ili kaloriferi gorjeli po noći. Zbog svega naprijed navedenog ne može se prihvatiti kao osnovana tvrdnja optužene da je ista *tempore criminis* u cijelosti postupala iz nehaja, u odnosu na osnovno djelo i u odnosu na nastupjelu težu posljedicu, budući se u konkretnom slučaju nije radilo o takvom tijeku događanja koji ona nije mogla predvidjeti i izbjeći, iz razloga prethodno navedenih i utvrđenih propusta, a niti je u odnosu na subjektivna obilježja kaznenog djela za koje je proglašena krivom od utjecaja okolnost da su "nadležne institucije znale da postoje ilegalni domovi za starije, kao što je bio i njen".

10.6. Slijedom svega navedenog, žalbeni navodi optužene nisu doveli u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, pa je stoga neutemeljena njena žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

11. Žaleći se zbog odluke o kazni, državni odvjetnik ističe da je prvostupanjski sud precijenio značaj utvrđenih olakotnih okolnosti, a s premalo pažnje i kritičnosti cijenio utvrđene otegotne okolnosti na strani optužene, pa je radi ostvarenja specijalne i generalne prevencije optuženoj potrebno izreći kaznu zatvora u duljem trajanju.

11.1. S druge strane, optužena, a pobijajući odluku o kazni, smatra da prvostupanjski sud kod odmjeravanja kazne nije u dovoljnoj cijenio činjenicu da optužena nije iskazala nikakav visok stupanj kriminalne volje, već je imala volju brinuti o starijima i nemoćnima, te okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, zbog kvara na novom

kaloriferu, da je ovim nesretnim slučajem svakako uništen i njen život, jer se ona s tim posljedicama strahovito teško nosi, da se duboko ispričala obiteljima žrtava, te izrazila duboko žaljenje i kajanje zbog ovog događaja, pa smatra da je izrečena kazna prestroga.

12. Razmatrajući povodom izjavljenih žalbi, osnovanost odluke o kazni, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske je ocijenio da je sud prvog stupnja pravilno i potpuno utvrdio sve one okolnosti koje su, sukladno članku 47. stavku 1. KZ/11., od utjecaja da kazna po vrsti ili mjeri bude lakša ili teža za počinitelja, pa je tako kao olakotne okolnosti s pravom cijenio njezinu dosadašnju neosuđivanost, izraženo žaljenje zbog nastalog događaja i ispriku obiteljima, dok je kao otegotno cijenio da je optužena iskazala visok stupanj kriminalne volje, svjesna da usluge smještaja starijih i nemoćnih osoba pruža bez potrebnih dozvola i ne poštujući odredbe Pravilnika o skrbi za teško pokretne i nepokretne osobe 24 sata dnevno, a što je dovelo do smrtnog stradavanja 6 korisnika.

12.1. Kada se prethodno utvrđene olakotne i otegotne okolnosti dovedu u vezu s ličnosti optužene, težinom počinjenog djela i okolnostima pod kojima je djelo počinjeno te uz prihvatljive žalbene navode da su i nju pogodile posljedice svega što se dogodilo, pravilno je sud prvog stupnja optuženoj izrekao kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 mjeseci.

12.2. Stoga, stroža kazna, za koju se u žalbi zalaže državni odvjetnik, odnosno blaža kazna, za koju se u žalbi zalaže optužena, u konkretnoj situaciji ne bi bila primjerena naprijed navedenim i utvrđenim okolnostima. Upravo izrečena kazna i po ocjeni suda drugog stupnja, može ostvariti svrhu kažnjavanja te u dovoljnoj mjeri utjecati prvenstveno na optuženu, ali i na sve ostale da ubuduće ne čine kaznena djela, njome će se utjecati na svijest građana o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja, čime će se pojačati povjerenje građana u pravni poredak, koji treba biti utemeljen na vladavini prava. Ova kazna istovremeno sadrži i dostatnu količinu društvene i moralne osude za zlo koje je optužena, kao počiniteljica ovog kaznenog djela, prouzrokovala oštećenima i članovima njihovih obitelji, ali i društvu u cjelini i njome će se u potpunosti ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije, pa se i po ocjeni ovog suda, doista radi o kazni, koja je primjerena svim naprijed navedenim i od strane suda prvog stupnja utvrđenim okolnostima, te će ista u cijelosti ispuniti svrhu kažnjavanja propisanu člankom 41. KZ/11.

1

3. Slijedom svega navedenog žalbe optužene i državnog odvjetnika zbog odluke o kazni nisu neosnovane.

14. Pravilno je prvostupanjski sud, jer je optuženu proglasio krivom (članak 148. stavak 1. ZKP/08.), obvezao ju na plaćanje troškova kaznenog postupka kako u odnosu na troškove svjedoka i vještaka, tako i na troškove koje su obitelji žrtava imale zbog sahrana, kao i na plaćanje paušalne svote. Stoga, a u pogledu žalbenih navoda da zbog slabog imovnog stanja i minimalnih prihoda nije u mogućnosti platiti presuđene troškove, a kako za sada, prema podacima u spisu, ne postoje uvjeti za oslobođenje od plaćanja troškova u cijelosti ili djelomično, žalba optužene u tom dijelu nije osnovana, dok optužena u smislu žalbenih navoda, a u slučaju

promijenjenih okolnosti, nakon donošenja presude, ima prava koja propisuje članak 148. stavak 6. ZKP/08.

15. Budući da ne postoje razlozi zbog kojih se pobija prvostupanjska presuda, a prilikom ispitivanja pobijane presude nisu utvrđene povrede zakona iz članka 476. stavka 1. ZKP/08. na čije postojanje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je žalbe optužene i državnog odvjetnika trebalo odbiti kao neosnovane i na temelju članka 482. ZKP/08. odlučiti kao u izreci ove presude.

Zagreb, 3. svibnja 2022.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatović, v.r.